

Verlag van de Spoetnikjacht in 't Twiske (Oostzaan) 19 maart 2006

Toen mijn broer (EdwinVerburg/PE5EDW) mij zo'n week of twee geleden vroeg of ik weer eens zin had om mee te doen met een vossenjacht had ik voor ik het wist al ja gezegd. Het zou voor mij de tweede keer worden dat ik als introduc e mee zou doen en de eerste keer was me zeer goed bevallen. Deze keer zou echter ook mijn dochter D sanne (10 jaar) meegaan. Zij had van haar nichtje Dani lle gehoord dat het heel leuk is en ik had met D sanne afgesproken dat als er een keer een vossenjacht in de buurt zou zijn we samen mee zouden doen. Op zondag 19 maart zou de jacht geopend worden in het Twiske dus dat kon niet beter.

Edwin en Dani lle kwamen ons om 10.30 uur op halen en bepakt en bezakt gingen we vol goede zin op pad. De spoetniks werden uitgezet door Edwin en Leo van Empel (PA0LEZ) Ikzelf nam de oppas op de dames voor mijn rekening want het zou nog zo'n twee en een half   drie uur duren voor de wedstrijd van start zou gaan. Paardje spelen, kijken bij de Oergeiten, paardje spelen, het Bezoekerscentrum bezoeken, paardje spelen, de innerlijke mens versterken in het paviljoen en uiteindelijk nog een keer paardje spelen zorgden ervoor dat de tijd omvloog en we kwamen keurig op tijd bij de start aan.

Robin, D sanne en Dani lle op jacht

Bij Willem van Eijdsen (PD2RYP) konden de deelnemers zich tussen 13.30 en 14.00 uur inschrijven en toen ging de Twisker vossen-/spoetnikjacht van start. Twaalf goed geluimde deelnemers (waaronder drie jeugdige jagers), prima medewerking van de weergoden en een mooi wandel gebied stonden vooraf eigenlijk al garant voor succes. Om 16.00 uur zou de jacht stoppen, dus aan de slag! Ik vormde samen met mijn dochter, mijn nichtje en mijn broer (die zijn dochter wat zou helpen) de equipe Verburg.

Net als Jan Hoek liep ik met een 80 meter peildoos en de dames met een 2 meter exemplaar. Terwijl ik me concentreerde op de bekende piepjes liepen de meiden al snel de voor hen hoorbare melodietjes mee te neurien. Edwin hielp beide dames met het op elkaar afstemmen van hun

peildozen zodat de leden van onze groep zich gedisciplineerd in een zelfde richting zouden bewegen. Na een vlotte start werd het me al snel duidelijk dat als je tijdens de zoektocht eigenwijs niet op je kaart kijkt je toch wel erg vaak op je schreden moest terug keren wegens plotseling opdoemende waterkanten. Menigmaal heb ik die middag gewenst dat er nog ijs lag.

Wat kunnen kinderen toch onvermoeibaar zijn. Terwijl ik na een uurtje toch al lichtelijk vermoeide voeten voelde opkomen bleven de kids als een speer gaan. Kruipdoor sluipdoor achter hun peildozen aan door bos en rietveldjes. Vooral D sanne, die dit toch voor het eerst deed, ging zeer goed. De derde plaats die we, naar later bleek, zouden behalen door het vinden van zeven vossen was dan ook voornamelijk aan haar te danken. Ikzelf beperkte me deze keer tot een meer controlerende functie, maar geen enkele keer hoefde ik in te grijpen omdat we een vos voorbij liepen. Sterker nog, het was D sanne die doorzette toen Edwin en ik van mening waren dat, na het horen van alweer hetzelfde melodietje, we deze vos toch echt al gevonden hadden. Zij bleek gelijk te hebben en zo kon er nog een extra vosje aan onze lijst worden toegevoegd.

Om kwart voor vier moesten we helaas stoppen met zoeken en toen we keurig op tijd onze formulieren bij de wedstrijdleiding hadden ingeleverd konden we trots zijn op het resultaat. Zeven vossen in 1 uur en 59 minuten.

Na een gezellig hapje en/of drankje ter afsluiting in Paviljoen 't Twiske alwaar we de eer van de behaalde derde plaats in ontvangst namen kwam, na eerst nog met Leo en Edwin de spoetniks te hebben opgehaald, aan een lange dag een einde. Op de weg naar huis chinees gehaald en 's avonds uitgeteld met de benen omhoog languit op de bank. Een pluim voor de organisatie! D sanne en ik hebben genoten. Moe maar voldaan!

Robin Verburg

Jan Hoek/PA0JNH winnaar met 10 vossen